

Spørgsmaal til den højtærede Trafikminister. Ifald Mindretalsforslaget bliver vedtaget, skal Udgiften til Diget jo blive 1,605,000 Kr. Der vil vel sagtens ved et saadant Anlæg komme en Del Ekstraudgifter, og i Overslaget er der en Beregning over en Del Ekstraudgifter, Godtgørelse for Jordtab og Ulemper, tilfældige og uforudsete Udgifter. Det er nu et Faktum, at Sejladsen vil stoppes ved en Gennemfartssluse, det kan ikke nytte at sige, at den ikke stoppes; naar man har set Opgørelsen fra Esbjerg Havneforvaltning — og det paastaas, at det er endnu værre ved Ribe Aa end ved Esbjerg — vil man forstaa, at der saa godt som vil blive lukket for dem. Naar nu Digebestyrelsen skal tage fat paa Arbejdet, maa den have et Grundlag, og jeg kan da tænke mig, at den vil komme til at give Ribe lidt Erstatning. En By, som i flere Hundrede Aar har haft Ret til den Vandvej, maa dog have Hæydret paa den. At man skulde kunne stænge den af, slaa Bom for den uden at give Erstatning, kan jeg ikke tænke mig. Derfor vil jeg spørge den højtærede Minister, hvad Digeudvalget saa skal gøre? I et saadant Tilfælde kunde de maaske komme til at give et Hundre tusind Kroner i Erstatning til Ribe, men de have ingen Penge til det. Skulle de saa gøre Diget daarligere? Det kan man vist ikke tilraade. Eller skulle de til Rigsdagen efter flere Penge, før de kunne begynde? Ja, Gennemfartsslusen fører endnu mere med sig, den fører til en Sag mellem Ribe By og Landet.

Jeg vil da paalægge det høje Tings Medlemmer, inden de stemme, vel at betænke, hvad de gøre her. Jeg indrømmer, det er Smaafolk, der er Tale om, men det er ikke nok til, at man kan fratage dem den lille Ret, de have. Naar man vedtager Ændringsforslaget, saa at der altsaa ikke kommer en Kammersluse, men en almindelig Sluse, vil der efter al Rimelighed komme en Erstatningssag. Digeudvalget har ikke Penge, saa maa de vente med at bygge Diget . . . .

Formanden: Den ærede Ordfører fik kun Ordet for en kort Bemærkning.

Ordføreren (Lauridsen): Jeg er straks færdig — —. Saa kommer der en Sag mellem Byen og Landet. Den Situation synes jeg, man maa være betænkelig ved. Jeg vil derfor endnu en Gang henstille, at man vedtager Forslaget, som det foreligger.

Formanden: Det ærede 3die Medlem for 3die Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Tolderlund: Jeg antager, at det gaar den højtærede Trafikminister, som det gaar mig, at vi hver fór sig ikke have særlige maritime Kundskaber, saa at vi ikke vide, hvad der kan passere ud eller ind ad Kammerslusen i Uvej, men jeg vil henvise til Bilag V, Skrivelsen fra Sogneraadet i Sønder Ho, der netop lægger stor Vægt paa, at der ved Kammerslusen gives dem en Adgang til under uheldigt Vej, at komme indenfor Slusen. Jeg tror ogsaa, det er rigtigt. Og jeg tror, at Forholdene ere højst forskellige ved Ribe og ved Masnedø, hvor hele Søen staar ind. Ved Ribe kommer man ind i et Løb over Vadderne i rette Tid, der kan ikke være Vanskelighed ved at komme gennem Slusen.

Dernæst vil jeg overfor den højtærede Trafikminister bemærke, at jeg taler selvfølgelig ikke paa Ribe Bys Vegne, det har jeg ingen Ret til, men jeg har gennem mit Arbejde i Kommissionen faaet det Indtryk, at de ønske ikke at modtage noget kontant Tilskud fra Staten, de ønske ikke her at faa noget som en Gave fra Staten, de ønske kun, at der gøres, hvad der kan gøres for at fremme Erhvervslevet, og de ønske netop i dette Øjeblik, at der ikke lægges Hindringer i Vejen for dets Udøvelse.

Ministeren for offentlige Arbejder (Jensen-Sønderup): Jeg vil blot svare paa det Spørgsmaal, som den ærede Ordfører rettede til mig, om, hvorledes man vilde komme ud over Erstatningsspørgsmaalet. Den ærede Ordfører talte om en mulig Erstatning til Ribe By, men det maa vel være til Sejlskibsførerne eller dem, der have Motorbaade paa Aaen, thi Ribe By vil vel ikke kunne rejse noget Erstatningskrav paa Grundlag af en Sluse. Jeg vil dertil svare, at for saa vidt der i det hele taget kan blive Tale om Vanskeligheder med Hensyn til Erstatningskrav fra rette vedkommende, kunne disse ogsaa opstaa selv med en Kammersluse. Thi der foreligger jo Oplysninger for Udvalget om, at selv med en Kammersluse vil man være nødt til at regne med en saa høj Vandstand af og til, at det heller ikke lader sig gøre at komme gennem Kammerslusen, og saa ville altsaa de paagældende Skibsejere eller Motorbaadsejere med samme Ret kunne gøre Krav gældende. Saa jeg